

Farkas Gábor

AZON TÚL

Csendjünkben a tenger végét hallani
a túl homályos viszonyításoknak.
Akik relativizmussal vádolnak,
őszintén nem kíváncsiak arra, mi

taszít és vonz az anorexiában.
Az én-értelmező blogbejegyzések
talán ezért bizonyulnak kevésnek –
pedig feletted a csillag hibátlan.

A tisztás fibrózis, az éhség vágya
csak evilági meghatározottság:
a perspektívától függő valóság
és az érzékelés abszurditása –

kegyelem meglátni, mi van azon túl –
a tenger végén a szél visszafordul.

FLOW

[*BOLDOGSÁGTAN*]

A PÉLDÁZATOS NARRÁCIÓ érvényesül
az átélt tapasztalat traumájában

A tér- és időbeli elvonatkoztatás
mint létmetafora
szembesít emberi halandóságunk terhével

DE ISTEN NEM HAGYJA EL az elesetteket
Ez a létvesélyezettettség
megszűnésének
kegyelmi alternatívája

AZ EMBERNEK KÖTÖDÉSE lehet több,
de identitása csak egy –
ez kulturális, vallási, etnikai és lokális önazonosság
Nem lehet egyszerre két kultúrához,
valláshoz, etnikumhoz, területhez tartozni,
legfeljebb érdeklődni,
együtt érezni, kötődni

A TÖMEGKULTÚRÁBAN

a felszabadult és elszabadult individuum számára
nincsenek jelzőkövek a teljességhez,
nincs biztos mérce azt illetően,
hogy mi az igazi, a beteljesült boldogság,
egyáltalán *mennyi boldogságot bír el az ember?*

KÉT OTHON: immanens és teremtetett valóság –
a hiány alakzatai.

Az egyensúly poétikája: fakultatív feloldozás –
a lélek nem halott.

Az út bizonyossága a megérkezés.

A JÁTSZMÁT A KÖLTÉSZET

egyszerűsíti játékká

A költészet pedig maga

a teljességre törekvő ember

tettetéseik és álarcok nélkül –

és a versvilágban visszatükröződik

a szemlélődés tárgya: az ember

MIKROVILÁGAINKBAN a személyiség

csak a másik tükreben válik láthatóvá,

motiváltsága és minősége relatív humánus,

de boldogságkeresése

identitásának meghatározója

EGO

fél hat. szűrt fény. köd.
kávé. csend. tea.
mindenség-hiányban
transzcendencia.

gyógyszeres emlék –
félelmeim nélkül
maga a félelem lennék.

Hiába a mondatok nélküli tér,
átüt az irónia a látszaton –
nem kellene ahhoz semmilyen szavak,
hogy magáévá tegyen a szájalom.

a holttérből mégis vissza.
ahol minden mocsoktól mentes,
szent az exegézis. tiszta.

A folyóirat szerkesztői 2012 decemberében